

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Miercuri
4 octombrie
1967

Magistrale turistice

- Drumuri modernizate pentru amatorii de excursii
- Amenajări destinate sporturilor de iarnă
- Importante lucrări de dezvoltare a unor stațiuni

Drumul care leagă capitala țării cu ținuturile de peste Carpați, ale Brașovului și Sibului, se conturează azi nu numai ca una dintre șoselele moderne care străbat țara ci

și ca magistrală el turistică numărul unu. De-a lungul său se realizează în prezent un cuprinzător program de dezvoltare și diversificare a bazei materiale puse la dispoziția turistilor. Din această arteră principală se ramifică șosele de penetrație în profunzimea pădurilor și a munților. La Sinaia, constructorii avansează rapid pe traseul noului drum care, jalonat pe lângă stinca Ana, va atinge cota 1400 — cale de acces superioară celei utilizate în prezent; cu sens dublu de circulație, cu un număr redus de curbe și iluminare nocturnă corespunzătoare. Noua șosea va fi gata în a doua jumătate a anului viitor.

Mijloacele îmbunătățite de transport rutier li se vor adăuga altele, destinate sporturilor de iarnă. La cota 1400 din Bucegi, au fost aduse două skilifturi, care vor fi instalate aici în anticiparea sezonului de iarnă 1967. Un număr de cinci baby-skilifturi vor fi montate, până în luna decembrie, la Ciabucet-Predeal, pe pârta de slalom urias, în Poiana Ruia și spre virful Cristian Mare-Polana Brașov. Anul viitor urmează să se

CORNELIA PREDA

(Continuare în pag. a 3-a)

O reprezentativă carte de vizită a întreprinderii:

RITMICITATEA

Ancheta noastră în trei uzine
constructoare de mașini

Adeoseori în consfătuirile de lucru ale conducătorilor de întreprinderi, în sedințele de producție ale unor secții sau ateliere, revin în discuție problemele asigurării ritmicității producției. Nimic mai normal decât ne gândim că realizarea în mod uniform a sarcinilor, decada cu decada, constituie o latură esențială a activității economice a fiecărei unități productive. Un specialist dintr-o cunoscută uzină bucureșteană ne asigură în acest sens că ritmicitatea este ca un tonic ce se administrează întregii producții, reconfortind activitatea întreprinderii în toate verigile ei. Pe cât de reală este această subliniere, pe atât de adevărat este și faptul că nivelul ritmicității producției unei întreprinderi este hotărât în final de fiecare dintre verigile ce compun angrenajul respectivei unități. Pornind tocmai de la aceste premise, ancheta noastră a urmărit câteva dintre aspectele asigurării ritmicității producției în trei întreprinderi ale Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini.

Cind „barometrul”
scade

Uzina de utilaj petrolier „1 Mai”-Ploiești. O diagramă oglindește că în primele opt luni ale anului, ritmicitatea a cunoscut aici — fără a fi ideală — o îmbunătățire față de perioadele anterioare: în prima decadă a fiecărei luni s-a realizat un indice mediu de ritmicitate de aproape 30 la sută. Începutul ultimului trimestru al anului a adus însă serioase modificări, fiindcă ascensiunea acestui veritabil barometru al activității întreprinderii: deși prima decadă din septembrie era încărcată cu numai 15,3 la sută din planul lunar, ea a

fost realizată doar în proporție de 68 la sută! Unde trebuie căutate izvoarele situației create? După părerea conducătorilor uzinei — care firește a analizat imediat cauzele rămăniș în urmă săptămânale — acestea pot fi însoțite de la o modificare survenită în profilul producției întreprinderii, în această intrinsecă acum cu o pondere superioară instalărilor de foraj de mari adâncimi, produse complexe și cu ciclul mai lung de fabricație. Șeful adjunct al serviciului de producție, ing. Nicolae Galbur, ne semnalează că această situație a atras după sine apariția unor locuri înguste în anumite sectoare de fabricație, o serie de mașini speciale devenind supraîncărcate (mașini de alezat, de daturat, strunguri carusel). Și de

aici până la apariția unor goluri în sectoarele de montaj, nu a fost o distanță mare. Drept urmare, „barometrul” ritmicității a început să coboare.

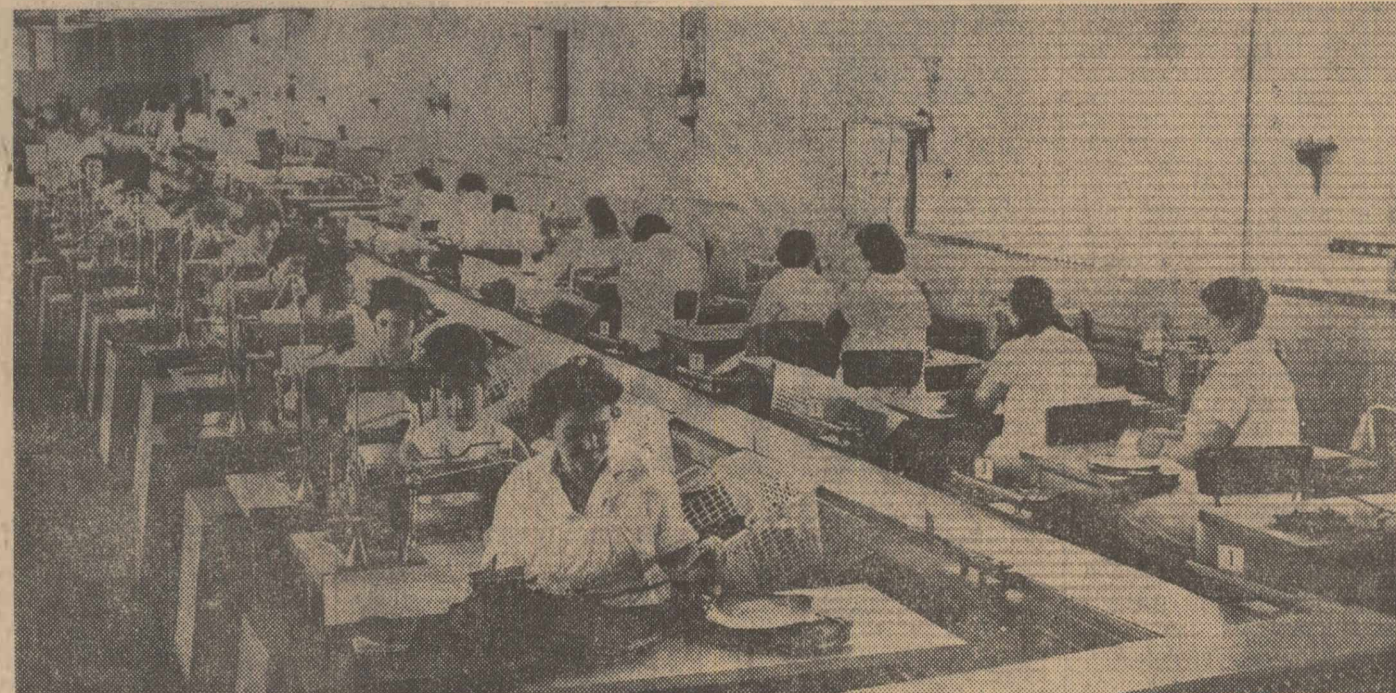
Alarmă fiind dată, nu au întârziat nici măsurile. Bineînțeles toate de ultimă oră. La sculăria uzinei se execută dispozitive care să permită reducerea ciclului de prelucrare a unor carcase de pompe; la daturare o seamă de operații pregătitoare se fac acum pe mașini universale. La aceasta se adaugă efortul conducătorilor de a stabili cu o serie de întreprinderi un plan suplimentar de colaborare, prin care să se asigure uzinarea unui volum important de piese. Astfel de măsuri stabilite recent, menite să scoată uzina din impas, sînt desigur binevenite. Starea de lucruri creată ridică însă și alte aspecte cu implicații la adresa conducerii uzinei și a Direcției generale utilaj petrolier și miner din Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini. Este vorba în special de necesitatea ca pe lângă măsurile amintite, ce nu pot decât rezolva de moment problemele de capacitate la o serie de mașini cheie ale uzinei ploieștene, să fie elaborate și aplicate din timp măsuri eficiente care să asigure anul viitor corelarea posibilităților de fabricație cu sarcinile sporite de plan.

Dar cu contractele
neonorate ce facem?

Sîrșitul lunii septembrie, care coincide cu cel al trimestrului III, a găsit cadrele tehnice din conducerea uzinei „Electroprezicel”-Săcele în plină eferescență. Toată lumea se afla în secțiile întreprinderii.

TUDOR GHEORGHIU

(Continuare în pag. a 2-a)

Măsurile luate în cadrul acțiunii de organizare științifică a producției și a muncii au permis colectivului Fabricii de piele și încălțăminte „Flacăra roșie” din Capitală să obțină indici de productivitate mult superioari față de rezultatele planificate.

În comparație cu aceeași perioadă a anului 1966, valoarea producției globale pe primele 8 luni a crescut cu peste 9,2 la sută iar productivitatea a crescut pe aceeași perioadă cu 11,2 la sută. Totodată s-au realizat economii peste plan de 3.000.000 lei.

Prin organizarea
științifică
a producției

În discuție: Aspectul de linia a II-a tehnologică a secției de marochinărie.

Foto : AGERPRES

Momentul adevărului

Adevărul e exigența justiției. „Instanța va pune în vedere să spună adevărul și să nu ascundă nimic din ce știți” — spune judecătorul la începutul dezbaterii oricărei cauze, precizând prin cunoscuta formulă solemnă condiția fundamentală a realizării actului de dreptate.

„Și procesul își urmează cursul, bizuindu-se pe adevăr ca pe una din virtuțile etice proprii poporului nostru: prețuită la deplină ei valoare în climatul vieții socialiste: datele faptului de viață cercetat se însușesc de cele mai multe ori cu limpezime, slujind apărarea orînduirii noastre și a drepturilor membrilor ei. Din răspunderea față de societate depinde redarea exactă a realității. Fără îndoială în țara noastră volul opiniei publice a crescut nemăsurat, determinînd o creștere sensibilă a gradului de conștiință cetățenească și am participat la destule procese în care, chiar dacă adevărul a fost mai greu de rostit, el a fost, totuși, spus.

— Un loc central — răspunde RADU POPESCU, procuror șef adjunct al Capitalei. Potrivit procedurii penale și civile, înseruirea, mărturisirea înculpărilor, expertizele, cercetarea la fața locului, indiciile, prezumțiile, sînt deopotrivă cu martorii și informatorii, mijloacele cu ajutorul cărora se înfăptuiește administrarea justiției. Fără ele, soluționarea unui proces este practic imposibilă, știut fiind că organele de urmărire penală și judecătoria sînt strîni de raporturile dintre părți și că numai prin intermediul probelor, el pot lua cunoștință de aceste raporturi. Dacă ar fi să dau o definiție, martorii sînt persoane străine de proces, care au cunoștință despre fapte ce sînt concludente în rezolvarea procesului, persoane care au fost de față la consumarea u-

nui fapt, sau la încheierea unei convenții între părți. Prin adevărul și sinceritatea teoretică, vă puteți reprezenta, desigur, importanța mărturiei în activitatea noastră, ca fiind una dintre probațiunile cele mai folosite atât în procesele civile cît și în cele penale. Practic, nu există proces fără martori, care sînt colaboratorii

MARTORII
ÎN FAȚA JUSTIȚIEI

societății, ajutînd organele de urmărire penală și instanțele de judecată în stabilirea faptelor așa cum au avut loc în realitatea obiectivă. Dar „proba testimonială” e subiectivă: urmărirea descoperirea adevărului, noi ne adresăm, așadar, unei conștiințe și de gradul de evoluție al acestei conștiințe, al răspunderii față de societate depinde redarea exactă a realității. Fără îndoială în țara noastră volul opiniei publice a crescut nemăsurat, determinînd o creștere sensibilă a gradului de conștiință cetățenească și am participat la destule procese în care, chiar dacă adevărul a fost mai greu de rostit, el a fost, totuși, spus.

Faptul rămîne, însă, fapt: rare sînt procesele în care de-

pozițiile tuturor martorilor sînt concordante și nu trebuie să fie neapărat jurist ca să înțelegi, asistînd la judecata unui proces, cît de anevoioasă e, cîteodată, decantarea firului de aur al adevărului din mormanele de vorbe rostogolite în calea lui prin „subiectivismul” probei aduse în dezbateri. N-o să insistăm, însă, asupra acestor mărturii care îngreunează detectarea adevărului cu toată buna credință a autorului lor; se mai întîmplă ca ochii, văzul, auzul să-ți joace răstălmăcirii în interpretarea faptelor și, de altfel, nici pe departe astfel de deopziții nu sînt caracteristice pentru încercările la care sînt supuse, uneori, experiența profesională, cunoștințele despre oameni, pregătirea științifică a procurorilor și judecătorilor cu privire la psihologia martorilor. Ci ne preocupăm de cei a căror mărturie, rostită imediat după solemnă invitație de a sluji adevărul, vicivăz atmosfera sălii de judecată, încercînd să capete cîștig de cauză în schimbul minciunii. Bineînțeles, nu e mult de cînd confundînd sala de judecată cu o scenă și propria lor răspundere socială cu un oarecare act cotidian, doi oameni au atînat la adevăr mijloacele destul de comice: bucureștenii Ioana Puiu și Isaac Călin din strada Bauxitei nr. 57 și respectiv, 56.

Cu oarecare timp în urmă, au fost invitați la tribunal să spună ceea ce știu în calitate de vecini în legătură cu reclamația unui proprietar împotriva unui chirieș care nu-și achitase chiria vreme de un an. Oamenii au venit, au spus că acel chirieș părăsise locuința cu un an înaintea datei consemnate în reclamație și că altcineva îi luase imediat locul; astfel, reclamantul a pierdut procesul. La o vreme după asta, el înainteză o nouă acțiune în fața tribunalului, pe aceeași temă, reclamînd chiria de data aceasta de la chirieșul indicat în procesul anterior chiar de martori. În chip firesc, el propune pe același Ioana Puiu și Isaac Călin drept martori și, convins fiind că vor repeta și de data aceasta aceeași mărturie. Numai că să vedeți comedia: prezenți iar la tribunal,

GRAZIELA VINTU

(Continuare în pag. a 3-a)

TELEGRAMĂ

Conducerea de partid și de stat a Republicii Socialiste România a primit o telegramă din partea tovarășilor Todoro Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Bulgariei și Gheorghe Traikov, președintele Prezidiului Adunării Populare a R.P. Bulgariei, prin care mulțumesc pentru urările cordiale transmise cu ocazia celei de-a XXIII-a ani-

versări a revoluției socialiste în Bulgaria. În telegramă se subliniază că C.C. al P.C. Bulgar și guvernul R.P. Bulgariei vor depune și în viitor toate eforturile pentru largirea și adîncirea prieteniei frățesti româno-bulgare. Conducătorii de partid și de stat al R.P. Bulgariei urează poporului frate român noi succese în construirea socialismului și în lupta pentru pace.

Ploiești:
Inaugurarea
celui mai
nou centru
universitar

PLOIEȘTI (coresp. R.I.). „Să trăiască, să crească, să înflorească” — este urarea pe care ieri, după o veche tradiție, reprezentanții tuturor centrelor universitare, academicieni, oameni de știință, profesori, au adresat-o celei mai tinere instituții de învățămînt superior din țară: Institutului de petrol de la Ploiești.

Noua „Alma mater” a fost primită cu dragoste frățască în familia științei românești, spre satisfacția și bucuria entuziast manifestată a sutelor de participanți la adunarea festivă de deschidere a primei facultăți din orașul „aurului negru”.

Vorbind despre înființarea Institutului de petrol ca despre o nouă filă înscrisă în istoria învățămîntului românesc, acad. Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului, s-a adresat studenților cu cuvintele: „Gîndul nostru, al tuturor, se îndreaptă spre voi, care pașiți astăzi în viața universitară, cu mîndria de a fi prima serie de studenți ai acestui institut. Considerați-vă ca făcînd parte din marea familie a petroliștilor, onoare pe care v-o conferă calitatea de studenți ai Institutului de petrol”.

În cuvîntul său, tov. Dumitru Balala, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului regional de partid Ploiești, amintind bogatele tradiții de muncă și luptă ale muncitorilor petroliști, si-a exprimat convingerea că studenții ploieșteni se vor strădui din toate puterile să ridice mereu mai sus făclia acestor tradiții.

În încheierea festivității, într-o atmosferă de puternic entuziasm, a fost trimisă o telegramă către Comitetul Central

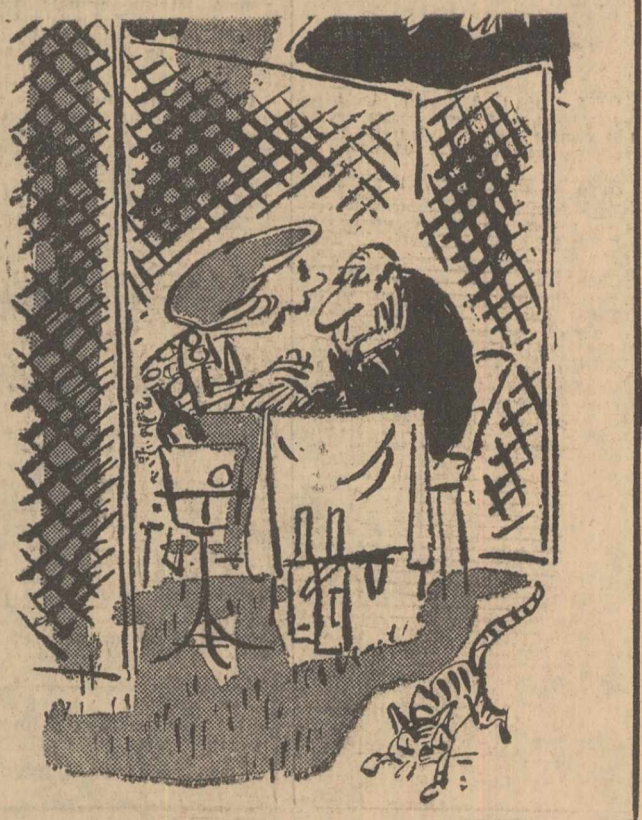
Aspect de la inaugurarea noului centru universitar din Ploiești

Foto: ION POPOVICI

UNA
PE
ZI
DE MATTY

CONSOLARE...

— Lasă, Nae!... că și lui Vasile i-au făcut inventarul și uite, ...mai are doi-trei ani...

La O. N. U.

- Schimb de vederi între coautorii rezoluției privind acțiunile pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor dintre țările europene cu sisteme social-politice diferite.
- Președintele Republicii Niger în vizită la președintele Adunării Generale.
- Convorbirile lui Corneliu Mănescu cu șefii unor delegații.

NEW YORK 3. — Trimisul special Agerpres, Romulus Căpășcu, transmite: Luni seara ministrul afacerilor externe și conducătorul delegației Austriei la prezenta sesiune a Adunării Generale a O.N.U., Lujo Tomic-Sorin, a oferit un dîneu în cîntec delegațiilor celor nouă țări coautoare ale rezoluției, acțiuni pe plan regional pentru îmbunătățirea relațiilor dintre statele europene cu sisteme social-politice diferite, adoptată la sesiunea din 1965.

Au participat din partea Belgiei Constant Schuurmans, reprezentant permanent la O.N.U.; din partea Bulgariei Ivan Bașev, ministrul afacerilor externe, și Milko Tarabandov, reprezentant permanent la O.N.U.; din partea Danemarcei Otto Borch, reprezentant permanent la O.N.U.; din partea Finlandei Ahti Kariainen, ministrul afacerilor externe și Max Jakobson, reprezentant permanent la O.N.U.; din partea Iugoslaviei Marko Nikezić, secretar de stat pentru afaceri externe, și Anton Vratuša, reprezentant permanent la O.N.U.; din partea României Mircea Malița, adjunct al ministrului afacerilor externe, și Gheorghe Diaconescu, reprezentant permanent la O.N.U.; din partea Suediei Sverker Astrom, reprezentant permanent la O.N.U., și Jean-Cristophe Oberg, secretar general în Ministerul Afacerilor Externe; din partea Ungariei Janos Peter, ministrul afacerilor externe, și Károly Csatorady, reprezentant permanent la O.N.U.

Intr-o atmosferă caldă, cordială, a avut loc cu acest prilej un schimb de vederi asupra acțiunilor desfășurate pe anul în curs în vederea promovării ideilor prevăzute de rezoluție. Au fost, de asemenea, discutate măsurile și acțiunile ce pot fi întreprinse în continuare, cu colaborarea și a altor țări europene, în scopul realizării condițiilor menite să ducă la etalonizarea și la stabilirea unei climat de desținare și cooperare — baza unei întăriri a securității europene.

Aflat la O.N.U. cu prilejul sesiunii a Adunării Generale, în cadrul căreia a rostit o cuvîntare, președintele Republicii Niger, Hamani Diori, a făcut o vizită președintelui Adunării Generale, Corneliu Mănescu. La înfrîngere, care a decurs într-o atmosferă de cordialitate, au fost de față secretarul general al O.N.U., U. Thant, ministrul afacerilor externe al Nigerului, Badou Sidikou, și alte personalități nigeriene.

În discuțiile purtate cu acest prilej, au fost abordate probleme aflate în atenția actuală a sesiunii a Națiunilor Unite, precum și perspectivele relațiilor dintre România și Niger.

Politica economică a guvernului viu criticată la conferința partidului laburist englez

SCARBOROUGH 3 (Agerpres). — Dezbaterile de marți ale participanților la cea de-a 66-a conferință anuală a partidului laburist s-au axat asupra politicii economice a guvernului Wilson. Deși guvernul a obținut satisfacție în această chestiune raportînd cu o mică majoritate de voturi victoria asupra unei mișcări a stîngii de condamnare a politicii sale economice, el nu a fost totuși scutit de critici.

Obiectivul fotografic al lui Hans W. Silvester a prins — după cum arată imaginea de mai sus, apărută în ziarul Times — și grupuri de muzicanți din satele Mexicului. Aceste orchestre folclorice însoțesc serbările și petrecerile populare, printre care îndrăgitele întreceri de călărie sau așa-numitele „marichis”, cortegii nupțiale de un născut mic „torero”, muzicanții formează, cînd adevărate fanfare, cînd mici „ataurici”, înzăbăbite fără pretenții deosebite. Instrumentiști din fotografie — dintre care unul își ascunde chipul sub strîmbeul obrazar al mimilor populari, — sînt originari din podișurile provinciei Jalisco.

Camera Inferioară a parlamentului și care cere, între altele, încetarea fără condiții a bombardamentelor americane asupra R. D. Vietnam. În ceea ce privește situația din Orientul Apropiat, vorbitorul a expus punctul de vedere că nu Adunarea Generală ci Consiliul de Securitate trebuie să fie forța de dezbateri a acestei probleme.

Ministrul olandez s-a făcut interpretul speranței că, în versiunea sa finală, proiectul de tratat cu privire la neproliferarea armelor nucleare va cuprinde și garanțiile ce se impun, evidențiind că un asemenea tratat „nu va fi un remediu universal” și că „multe alte măsuri sînt necesare dacă dorim să oprim cursa armelor nucleare”.

Delegații la sesiune au ascultat în continuare o declarație făcută de președintele Republicii Niger, Diori Hamani, care felicitîndu-l pe președintele Adunării Generale, a scos în relief că alegerea sa reprezintă un semn de prețuire față de rolul jucat de România în viața politică internațională.

Pentru a se izbăvi de starea de subdezvoltare, este necesar ca țările africane să substituie rolul lor de clienți pasivi pe acela de producători în deplină accepție a acestui cuvînt. În momentul de față însă producătorii africani sînt nedreptățiți, prețul produselor lor de bază este în continuă scădere, ca urmare a condițiilor inechitabile ale comerțului internațional. De aceea se impune ca O.N.U. prin organismele sale specializate, să ia măsuri pentru reconsiderarea măsurii la materia prime, pentru așezarea schimburilor comerciale pe principii mai juste. Continutul african, a adăugat președintele Republicii Niger, trece azi printr-o criză de creștere. Această etapă ar putea fi depășită mult mai ușor dacă nu ar exista amestecul din afară al anumitor puteri.

Cel mai serios dintre aceste focare, a spus vorbitorul, este situația din Vietnam, rezultat al agresiunii americane. Dacă S.U.A. doresc cu adevărat să-și traducă în viață afirmațiile că sînt în favoarea unei soluții a problemei vietnameze, ele trebuie să țină seama de declarația lui Fan Van Dong, primul ministru al R.D. Vietnam, care a arătat că pre-miza înfrîngerii unor tratative este încetarea fără condiții a bombardamentelor americane.

Ministrul afacerilor externe al Olandei, Joseph Luns, felicitînd pe noul președinte Corneliu Mănescu, a spus: „Cînd am vizitat România la începutul acestui an am rămas nu numai cu cele mai plăcute impresii asupra țării dv., dar am fost deosebit de impresionat de vederile politice ale oamenilor de stat români. Această impresie s-a accentuat în urma discuțiilor avute cu dv. în Olanda în cursul lunii iulie”.

În continuare, vorbitorul a arătat că războiul din Vietnam continuă să frîmtează conștiințele. Poporul olandez a dat curs profundelor sale îngrijorări printr-o rezoluție adoptată în urma unor largi dezbateri în

Camera Inferioară a parlamentului și care cere, între altele, încetarea fără condiții a bombardamentelor americane asupra R. D. Vietnam. În ceea ce privește situația din Orientul Apropiat, vorbitorul a expus punctul de vedere că nu Adunarea Generală ci Consiliul de Securitate trebuie să fie forța de dezbateri a acestei probleme.

Ministrul olandez s-a făcut interpretul speranței că, în versiunea sa finală, proiectul de tratat cu privire la neproliferarea armelor nucleare va cuprinde și garanțiile ce se impun, evidențiind că un asemenea tratat „nu va fi un remediu universal” și că „multe alte măsuri sînt necesare dacă dorim să oprim cursa armelor nucleare”.

Delegații la sesiune au ascultat în continuare o declarație făcută de președintele Republicii Niger, Diori Hamani, care felicitîndu-l pe președintele Adunării Generale, a scos în relief că alegerea sa reprezintă un semn de prețuire față de rolul jucat de România în viața politică internațională.

Pentru a se izbăvi de starea de subdezvoltare, este necesar ca țările africane să substituie rolul lor de clienți pasivi pe acela de producători în deplină accepție a acestui cuvînt. În momentul de față însă producătorii africani sînt nedreptățiți, prețul produselor lor de bază este în continuă scădere, ca urmare a condițiilor inechitabile ale comerțului internațional. De aceea se impune ca O.N.U. prin organismele sale specializate, să ia măsuri pentru reconsiderarea măsurii la materia prime, pentru așezarea schimburilor comerciale pe principii mai juste. Continutul african, a adăugat președintele Republicii Niger, trece azi printr-o criză de creștere. Această etapă ar putea fi depășită mult mai ușor dacă nu ar exista amestecul din afară al anumitor puteri.

Cel mai serios dintre aceste focare, a spus vorbitorul, este situația din Vietnam, rezultat al agresiunii americane. Dacă S.U.A. doresc cu adevărat să-și traducă în viață afirmațiile că sînt în favoarea unei soluții a problemei vietnameze, ele trebuie să țină seama de declarația lui Fan Van Dong, primul ministru al R.D. Vietnam, care a arătat că pre-miza înfrîngerii unor tratative este încetarea fără condiții a bombardamentelor americane.

Convorbiri sovieto — iordaniene

MOSCOVA 3 (Agerpres). — Marți au avut loc la Kremlin tratative între regele Hussein al Iordaniei și Nikolai Podgornii, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. Din partea sovietică, la tratative au mai participat Dimitri Poleanski, prim-vicepreședinte al Consiliului de miniștri, Andrei Gromiko, ministrul afacerilor externe, Andrei Greciko, ministrul apărării.

În aceeași zi, regele Iordaniei a avut o întrevedere la Kremlin cu Alexei Kossighin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

NU NUMAI ÎN JAPONIA...

...ci și pe toate meridianele cu trafic intens, omul de pe stradă trebuie să împartă deoptrivă cu omul de la rînd pentru securitatea pe drumurile publice. Această cerință a stat în centrul unei campanii pentru evitarea accidentelor, inițiată de grupuri de tineri studenți pe care le vedem trecînd în coloană pe străzile din Tokio. În toată circulația trepidantă, tinerii japoneze pe scutere și motocicletă — purtînd în portbagajele din față, manifeste — dau glas „rațiunii tîtierre”. Această demonstrație își are originea în Japonia de a spori, o dată mai mult, retenția pietonilor și automobilistilor, acum cînd japonezii înregistrează o spectaculoasă creștere a producției de automobile. În acest context cifric crește în mod continuu și ponderea securității — înseamnă pe o deplină reciprocitate a atenției — de care trebuie să dea dovadă pietonul și conducătorul auto, acest „binom”, de nedespărțit, al lumii moderne.

A 31-a ședință a Comitetului executiv al C.A.E.R.

ULAN BATOR 3 (Agerpres). — La 3 octombrie, în sala de ședințe a Casei guvernului din R.P. Mongolă s-a deschis cea de 31-a ședință a Comitetului executiv al C.A.E.R. La ședință au participat delegații din Bulgaria, Cehoslovacia, R.D. Germană, Mongolia, Polonia, România, Ungaria și Uniunea

Sovietică, conduse de vicepreședinții ai guvernelor țărilor respective. Participă, de asemenea, o delegație a R.S.F. Iugoslaviei. Delegația română este condusă de tovarășul Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, reprezentant permanent al Republicii Socialiste România în C.A.E.R.

ULAN BATOR 3 (Agerpres). — Între 28 și 30 septembrie, la Ulan-Bator a avut loc consfătuirea miniștrilor adjuncți al comerțului exterior al țărilor membre ale C.A.E.R. La consfătuire au participat reprezentanți din Bulgaria, Ce-

hoslovacia, R.D. Germană, Mongolia, Polonia, România, Ungaria și Uniunea Sovietică. Din țara noastră a participat Valentin Steriopol, adjunct al ministrului comerțului exterior, precum și experți. Au fost analizate probleme legate de dezvoltarea în continuare a comerțului între țările respective.

Consfătuirea s-a desfășurat într-o atmosferă de cordialitate și înțelegere reciprocă deplină.

GRECIA Kanellopoulos sub stare de arest la domiciliu

ATENA 3 (Agerpres). — După cum anunță agențiile France Presse și Reuter, guvernul militar din Grecia a hotărît arestarea la domiciliu a fostului prim-ministru Panayotis Kanellopoulos. Legăturile telefonice cu orașul ale locuitorilor sale au fost întrerupte.

Nimeni nu are voie să părăsească locuința lui Kanellopoulos sau să-l viziteze fără să aibă o aprobare specială de la poliție. Săptămîna trecută Kanellopoulos a făcut două declarații în care a spus căl se va revizita actualul regim din Grecia.

În cîteva rînduri

• GU OCAZIA VIZITEI ÎN R.S.F. IUGOSLAVIA a delegației de activiști ai P.C.R. condusă de Constantin Mindreanu, prim secretar al Comitetului regional Dobrogea al P.C.R., ambasadorul României la Belgrad, Aurel Mălășan, a oferit o masă la care au participat Danilo Kekic, membru al Comitetului Executiv al C.C. al U.C.I., Luka Soldici, vicepreședinte al Comisiei C.C. al U.C.I. pentru relații externe, Nikola Knezic, membru al C.C. al Uniunii Comunistilor din Serbia și alte persoane oficiale.

• DELEGAȚIA Ministerului Industriei Chimice din România, condusă de ministrul chimiei Constantin Scarlat, și-a încheiat vizita făcută în R.P. Polonia, la invitația lui A. Radlinski, ministrul industriei chimice al acestei țări.

La 3 octombrie, vicepreședintele Consiliului de Miniștri al R.P. Polone, Zenon Nowak, a avut o discuție prietenească, tovarășească cu tovarășul Constantin Scarlat, ministrul industriei chimice al țării noastre.

• MINISTERUL COMERTULUI EXTERIOR AL ROMÂNIEI, Gheorghe Cioară, a vizitat marți alte mari întreprinderi din Milano și din Imperiul. Printre care uzinele Ercole Marelli, complexul ENI de la San Donato Milanese și societatea Innocenti. Cu acest prilej au avut loc convorbiri privind largirea relațiilor acestor întreprinderi cu firmele românești. Au fost evidențiate posibilități mari existente în vederea dezvoltării actualilor relații și s-au putut propune concrete de cooperare în domeniul cercetărilor tehnico-stiințifice, al proiectării și desfășurării de produse pe terțe piețe. Îndosebi în industria petrochimică.

• ÎN CADRUL EMISIUNII „CLUBUL POETILOR”, televiziunea franceză a prezentat poezia românească contemporană.

• PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINISTRI AL R. P. BULGARIEI, Todor Jivkov, l-a primit pe lordul Brown, ministru de stat la Ministerul Comerțului al Marii Britanii, care face o vizită în Bulgaria.

• UN PROCEDU cu ajutorul căruia cauciucurile uzate ale automobilelor pot fi din nou întrebuințate a fost pus recent la punct de către inginerul vestgerman L. Osterman. Este vorba de aplicarea unei fișii dintr-un amestec de materiale plastice și fibre de sticlă pe partea uzată a anvelopelor. Cauciucul astfel regenerat și-a dovedit calitățile atît

pe un drum alunecos sau înghețat, cît și pe zăpadă.

SINGURA GARANȚIE

O carte a cărei apropiată apariție a fost anunțată la Londra cuprinde între altele următorul pasagi: „Un șir de roboți, dispuși la o distanță de cîțiva metri unul de celălalt, vor putea înainta cu 10 mile la oră prin desigur distrugînd orice om viu aflat în raza lor de acțiune. Soldații roboți vor fi aprovizionați cu combustibil și muniție de către roboții de serviciu”.

Nu sînt creații științifico-fantastice descoperite în arhiva lui H. G. Wells și nici exercițiile mai mult sau mai puțin îndemnatice ale unui tînr aspirant la glorie asemănătoare. Operă a unui grup de savanți cu renume din Anglia, Statele Unite, Franța, carea „Dacă pacea nu va veni”, folosind date furnizate de știință și tehnica modernă presărate cu puțină fantezie urmărește, după cum declară editorul ei, „să demonstreze opiniei publice posibilitățile care sînt cunoscute numai de oamenii de știință” în ce privește consecințele cursei înarmărilor, în afara „obișnuțului” război termo-nuclear: război cosmic, submarin, climateric, cu roboți etc. O pledoarie în plus, nu argumente de desființare a sublinia necesitatea opririi la timp a rostogolirii spre abis.

Prin consecințele sale însă cursa înarmărilor nu reprezintă numai o primejdie de viitor. Ea este un flagel al prezentului, unul din cei mai vătămători viruși care infectează viața internațională, relațiile între state, posibilitățile actuale de progres tehnico-științific și economic. Evident, nu-l putem simți efectul manifestîndu-se cu brutalitatea unei explozii, fie ea chiar și de ordinul subnuclear. Dar dacă am avea mijloace sensibile și atotcuprinzătoare adecuate am putea identifica cu precizie în orice moment efecte nu mai puțin devastatoare. Se risi-

pesc sume uriașe în timp ce populații imense se zbat în sîrăcie și foamă, mii și mii de savanți și specialiști își consumă capacitățile și energia în domeniul rafinării mijloacelor de distrugere, omenirea fiind astfel jefuită de rodul muncii lor și mai cîte altele.

S-au găsit întotdeauna cîinci care au categorisit aspirațiile spre dezarmare drept un „obiectiv sentimental” spulberat de realitățile de forță care ar obliga la o asemenea goană, desigur neștiută, după mijloace de război cît mai aproape de absolut. Teoreticienii cercurilor imperialiste agresive au inventat chiar formula, redifuzată din nou la Washington în legătură cu recentele măsuri în domeniul înarmărilor, „a echilibrului strategic al terorii nucleare pe care se bazează pacea”. Dar faptele înseși legate de inițierea în aceste zile a unei noi etape în cursa rachetă-nucleară vin să reliefeze falsitatea teoriei deopotrivă cu vicisitudinile create prezentului și viitorului.

Ministrul american al apărării McNamara a anunțat hotărîrea de a se construi o rețea „subțire” și „limitată” (în opoziție cu proiectul unei „largi” și mai puțin limitată aminat de comandă) de rachete antirachetă. Costul operației? 5 miliarde dolari. Și cum odată trecut pragul antirachetă nu va fi greu să se meargă la o rețea mai largă s-a calculat că o asemenea acțiune va costa 50 miliarde dolari (de

două ori venitul național al Indiei). Ziarul englez Guardian deși apreciază că „Statele Unite s-au angajat pe o cale regretabilă și fără îndoială periculoasă” consideră că „cu cît se va vorbi mai puțin acum de consecințele sale posibile cu atît mai improbabil va fi apariția acestor consecințe”. Nu se recomandă așadar, metoda doctorului Coué care în esență punea bolnavii să spună: „Mă simt bine!”, în ciuda altor evidente ale progresului bolii.

Nici nu s-a trecut încă la înfăptuirea rețelei „subțiri” și în organismele blocului atlantic se semnalează nemulțumirea serioasă a aliaților S.U.A. față de „înfruntarea dezechilibrului nuclear în sinul alianței”. Ca urmare, au și fost formulate cereri de a se lua măsuri asemănătoare în cadrul blocului. Cu sollicitudine, serviciile militare americane au prezentat un proiect de creare a unei flote de 40 de vase, submarine și vapoare, dotată cu arma rachetă antirachetă la preț de 3 miliarde dolari, flota pusă la dispoziția N.A.T.O. sub conducerea S.U.A. cu participarea fizică și mai ales financiară a aliaților. Mai mult, Pentagonul, după cum ne informează U.P.I. consideră că momentul este propice să scoată din raft „planul construcției unei noi rachete de tip ofensiv”, racheta anti-anti-rachetă care, dotată cu multiple focașe independente ar putea reduce în proporție decisivă eficiența rețelei antirachetă, anulînd deci efortul financiar și tehnico-științific incipient. Costul astronomic nu a fost dat publicității. Și astfel, treptat înfrîm în demnitate wellingtoniană al absurdului posibil, al demnului mijloc de distrugere cît și al pagubelor financiare și economice produse. La fiecare armă absolută se găsește de către par-

ticipanții la cursă un antidot și mai absolut, faimosul „echilibrul al terorii” dovedindu-se a fi niciodată o bază a pacii cînd doar răzgușul precar de la o treaptă la alta a escaladării, învîlînd în suspensul creat de întrebarea: care este treapta care se va rupe?

Faptele, bunul simț, întreaga experiență acumulată de omenire, cheamă cu neamă putere de convingere pe un alt drum dovedit pe deplin practicabil, aslăzi, mai mult ca orînd. În definitiv, teoria „echilibrului terorii” și măsurile concrete inspirate de ea se bazează pe concepția anacronică a împărțirii lumii și reglementării situației internaționale în funcție de forță și supraforță, sau după cum se exprima Andrei Fontaine în „Le Monde”, a unui „joc strategic” din ce în ce mai limitat. Numai că una din trăsăturile epocii noastre este participarea tot mai intensă la rezolvarea problemelor internaționale a unui număr tot mai larg de state, indiferent de mărimea lor geografică, puterea lor economică, forța lor militară. Desigur, toți acești factori din urmă au rol și influență lor, dar participarea la activitatea internațională nu este, nu trebuie și nu poate fi judecată, în funcție de capacitatea de distrugere, de puterea de a arunca pîmîntul în aer ci în primul rînd și exclusiv de răspunderea manifestată față de pacea omenirii. A lupta pentru promovarea acestei concepții înseamnă, fără îndoială, a contribui prin orice măsură concretă la oprirea și lichidarea reală a cursei înarmărilor, la smulgerea din mișcările cercurilor imperialiste agresive a mijloacelor care caută a substitui forța și teroarea, legilor și moralei conviețuirii statelor pe baza înțelegerii și respectului reciproc, înseamnă, așa cum am arătat în repetate rînduri purtătorii de cuvînt ai țării noastre, a acorda prioritate dezarmării generale, dezarmării nucleare, măsurilor care duc efectiv la înfăptuirea acestui deziderat major.

NICOLAE LUPU